

РЕШЕНИЕ

№ 5283

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Галин несторов

Красимира Желева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1921** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на [фирма], с адрес на управление: [населено място], Аерогара С., представлявано от В. Г. П. срещу решение от 04.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 1444/2012 г. по описа на Софийски районен съд, 104-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2204329/27.04.2012 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда”, [населено място].

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния и процесуалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционния съд неправилно е приел осъществяването на състава на нарушението, в противоречие със събраните в хода на производството доказателства. Твърди се алтернативно, че случая се явява „маловажен”, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът в касационното производство изразява становище по жалбата в съдено заседание като счита жалбата за неоснователна, а процесното решение за правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на горепосоченото

дружество срещу НП №22-2204329/27.04.2012 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда”, [населено място], с което за нарушение на чл. 413, ал. 2 от КТ, във вр. с чл. 53, ал. 2, т. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване му било наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

С решение решение 04.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 14444/2012 г. по описа на Софийски районен съд, 104-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2204329/27.04.2012 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда”, [населено място]. В мотивите си районният съд приема, въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, че е осъществен състава на визираното нарушение от работодателя.

Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон, при точно спазване на процесуалните правила, като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение по смисъла на чл. 348, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 1 от НПК.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо и правилно, респ. законосъобразно.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила достига до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав. Подробно и аргументирано е отговорено на възраженията на жалбоподателя, наведени с подадената жалба. Тези доводи на съда се споделят напълно от настоящата инстанция, която от своя страна също така ги намира за неоснователни.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производство пред инстанцията по същество това не е направено от нарушителя. Видно от всички събрани в хода на производството по издаването на наказателното постановление, а и от тези събрани пред въззивния съд, нарушението е установено по безспорен и категоричен начин. Нарушителят е установен по категоричен начин, а вина не се изисква, понеже отговорността на дружествата е обективна, безвиновна по ЗАНН. Фактът на допускане в Терминал 1, Отдел „К. и спедиторска дейност” на експлоатираното от [фирма] летище на мотокар, посочен под № 86 без изправна звукова сигнализация, с което се излага на риск живота и здравето на работещите, се установява по безспорен и категоричен начин от всички събрани в производството доказателства. Ирелевантен е факта на кого точно е собственост посоченият мотокар както правилно е посочил и районния съд в решението, а факта на застрашаване на здравето и безопасността на работещите в помещението, посредством допускането му в такова неизправно състояние. Никъде на се спори по делото, че този терминал се експлоатира от друго юридическо или физическо лице като не са направени доказателствени искания в тази посока. В тази

посока безспорно доказателство за и съставените протоколи за извършена проверка, подписани от представителя на дружеството без възражения. Изпълнителното деяние на чл. 413, ал. 2 от КТ чл. 53, ал. 2, т. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване се осъществява от работодателя, а не от други лица както твърди касатора.

Нарушението, така както е описано в НП е точно квалифицирано и безспорно установено. Липсват нарушения при съставянето на АУАН по отношение на неговата форма и реквизити. Точно са описани както времето, така и мястото на извършване на нарушението и всички обстоятелства и факти, имащи отношение към елементите на изпълнителното деяние и точното квалифициране на състава на нарушението.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН, като е взето под внимание обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, като същата е индивидуализирана към предвидения в закона минимален размер, а именно: 1500 лева. Липсват основания за изменение на същата. Характерът на нарушението, неговата висока обществена опасност, с оглед на възможността за настъпване на тежки вредни последици за здравето на работниците изключва възможността за квалифицирането на случая като маловажен, независимо от липсата на установени настъпили вредни последици.

Оспорваното решение е законосъобразно, постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 1444/2012 г. по описа на Софийски районен съд, 104-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.